

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Doue lecțiuni.

În sgomotul cel mare politic din zilele noastre se întâmplă, că și lucruri de importanță mare rămân neobservate în umbra altora. Sau dacă totuși sunt observate, împinși de altele, nu ni-se dă răgaz, cel puțin, să le observăm cum se cade.

Așa s'a întâmplat cu temeritatea maghiară contra monumentului *Hentzi*. Așa cu suta de mii, cu care are să se cumpere scriptele rămase de *Kossuth* Lajos.

Despre amândouă a fost vorbă și în coloanele ziarului nostru. Însă alte afaceri, alte chestiuni de interes tot așa de important n'au permis să ne oprim mai mult la dîsele. Trebuie să constatăm de nou, că trăim într-o îmbulzeală de evenimente, în care nu e mirare, dacă câteodată sîntem noi miinați de ele și nu noi sîntem stăpâni pe pașii, pe mersul lor.

Acum însă, când „Hamburger Nachrichten“ deosebit ne atrage atențiunea asupra unor evenimente, pe care foaia principelui Bismarck le distinge cu atențiunea ei, nu va fi superfluu a ne mai întoarce la dîsele și a le mai da și noi puținică și nouă atențiune. Aceasta cu atât mai virtos cu cât foaia principelui Bismarck le prezintă în ilustrațiune nouă, într-o ilustrațiune, care revarsă lumină, putem zice, electrică asupra lor și nu le luminează numai pe dîsele, ci luminează în depărtări mari, o situațiune de o periferie foarte întinsă.

„Hamburger Nachrichten“, după-cum nimerit observă „Házánk“, în intervale foarte scurte comunică, că bar. Bánffy, ministrul-president maghiar, sigur pentru orientarea sa a voit ca din atentatul îndreptat contra monumentului *Hentzi* să facă obiect de raport înaintea Monarchului. Acesta însă impacient a tăiat cuvîntul ministrului zicînd: „Eh, nu vorbim despre acea faptă nematură; nu e vrednică să vorbim despre dînsa“. Al doilea eveniment este: baronul Bánffy a întrebat pe Monarch, dacă poate primi în buget suta de mii de florini destinați pentru cumpărarea scriptelor rămase după *Kossuth* Lajos, la ce Monarchul a răspuns: „Poartă de grije, ca să nu se bată alarmă cu acel lucru și guvernul meu să vină în pozițiunea de a trebui să aperse o astfel de subvențiune, a cărei chestiune o ar pute folosi cineva, ca cu succes să atace legalitatea procedurii guvernului“.

În amîndouă chestiunile aduse pe tapet de foaia principelui Bismarck, cuvintele Monarchului nostru cătră ministrul-president Bánffy sînt de o importanță politică nespusă. Este întrebarea, dacă baronul Bánffy le-a și priceput?

Presa maghiară, care, când e vorba de a-și bate joc de naționalitățile nemaghiare, de majoritatea concetățenilor ungurești nu este numai foarte promptă, dar' de tot și abundanță în termeni batjocoroși, pe cât cunoaștem până când scriem aceste șire, este foarte tăcută în ceea-ce privește răspunsurile de mai sus date de Monarch capului cabinetului ministerial maghiar. Le tace cum tace și „die rumänische Frage“ de E. Brote cu deosebire, că pe cea din urmă o confiscă organele guvernului, fără de a fi oprită, până când cuvintele Monarchului, ori-cât de temerari sînt o seamă din concetățenii nostri maghiari, nu le pot confisca.

Nu cumva își iau zierele maghiare satisfacțiune, prin un contra coup, ca bună-oară „P. Hirlap“ în unul din numerii sei mai din urmă? Viteza foaie este superată și dă expresiune supărării sale într'un articol intitulat: „Kaiser Franz Joseph“, pentru-că la K i e l, cu ocaziunea sîrbărilor maritime Austro-Ungaria va fi reprezentată de năile: „Kaiser Franz Joseph“, „Kaiserin Elisabeth“ și „Kaiserin Maria Theresia“, toate adjustrate și decorate cu steaguri austriace. Vă se zică, nici o naie: „Kossuth Lajos“ sau „Rákoczy Ferenc“ sau „Petőfi Sándor“ sau „Bem generalis“, n'are să reprezente dualismul, cu toate-că „Pesti Hirlap“ pretinde dela consuli și dela marină, ca pe lângă Austria să se vestească națiunile și existența Ungariei.

Nu intrăm mai afund în diferențele lui „Pesti Hirlap“ cu aceia, care dispun cum se fie Austro-Ungaria reprezentată la sîrbările maritime, ce în curînd vor avea loc la Kiel. Ne întoarcem însă la cuvintele Monarchului adresate baronului Bánffy.

Detunătura la monumentul lui *Hentzi* a fost teribilă, temeritatea atentatului însă colosală. Atentatul învalvă foarte mult. El, am pute zice, ca este egal cu un atentat contra armatei comune și contra Preaînaltului seu beliduce. Ziariștica cea sgomotoasă maghiară, când ni-se pare, că lui Kossuth nu i-se aduc destule omagii și că la desvîlirea monumentului honvezilor din 1849 n'au participat destul, a rămas destul de nepăsătoare față cu atentatul contra monu-

mentului. O durea mai mult de paguba cea mare în ferestri sparte. Ba unele foi maghiare și-au exprimat părerea de rîu, pentru-că n'a succed atentatul. Altele au adăus, că atentatul dacă merită pedeapsă, o merită fiindcă n'a fost în stare să arunce în aer monumentul. Ziariștica cea susceptibilă în lucruri „patriotice“ și care alarmează cu furie țeara, dacă d. e. un cor românesc se întrunește să cânte, își facea haz, că poliția n'a putut pune mîna pe presumptivul atentator. Guvernul, care era dator să iee măsurile cele mai severe ca să se poată da satisfacțiune cuvenită Monarchului monarhiei, armatei comune și majorității colosale din monarhie, care ține la armata comună și la tradițiunile ei, vrea cu o formalitate goală să facă ceva, ca să se poată zice, că a vrut să facă ceva și se prezintă cu frase goale înaintea Monarchului, într-o chestiune de importanță cea mai mare.

Putea într-o astfel de situațiune vorbi Monarchul de altceva decît de faptă de întreprindere nematură?

Multora li-se va pără, că Monarchul și cu ocaziunea aceasta este prea indulgent față cu Maghiarii, că e prea concesiv și în ceea-ce privește cumpărarea scriptelor rămase de Kossuth.

Noi însă vedem lucrurile altfel. Noi zicem, că Monarchul în amîndouă cazurile a dovedit adîncă pătrundere în caracterul politic al oamenilor apți de fapte și întreprinderi nemature și a dovedit cumpătare admirabilă ținînd cont de situațiunea politică generală. De aceea într'un cas nu voește să stee de vorbă asupra faptei din lpsa de maturitate a faptuitorilor, în celalalt avertisează pe guvern să se ferească a se pune în lumina de a apăra o ilegalitate.

Lecțiuni mai aspre și de o intensitate mai mare nu credem să fi primit bărbați de stat maghiari de ani 28 încoace, de cît aceste. De-și în cuvinte se deosebesc însă amîndouă au același tenor: nematuritatea politică.

A cui nematuritate? În privința aceasta comentariile pot fi diverse. Am dori să știm ce comentarii fi va făcut capul ministerului, bar. Bánffy.

Împregiurarea, că „Hamburger Nachrichten“ a aflat cu cale a se face organul răspînditor al acestor două evenimente, este un comentariu, care vorbește foarte explicativ și care vorbește și când nu comentează nici cu un cuvînt.

Eară și eară vorbe slabe despre Unguri. La propunerea venerabilului V. A. Urechli dl de Gubernata a fost săptămînile trecute ales ca membru de onoare al Academiei-Române din București. În răspunsul de mulțumire ce-l dă savantei societăți, d-sa nu lasă trecuți nici această ocazie fără a face pomenire de Unguri și de chestia română peste tot.

Între altele își exprimă regretul pentru atacurile nedrepte și murdare cu care l'a gratificat presa oureo-maghiară din Budapesta pentru scrisoarea sa de aderență, cu care a conlucrat la „Vocile latine“. Deplînge sovînsimul maghiar, care a împins pe Unguri pe căile cele mai rătăcite și nenorocoase și arată cu deosebire influența puternică și periculoasă ce oureimea o joacă în viața publică a statului ungar.

Trecînd la Români arată, că chestia transilvănească e atât de mare, de dreaptă, de sfîntă, că din momentul ce a cunoscut-o n'a putut să nu dea un strigăt de alarmă auzind suferințele fraților sei latini dela Carpați, strigăt, care nu va înceta până când dreptatea nu va triumfa asupra despotismului.

În înalta distincțiune ce-i face Academia-Română, dl de Gubernatis nu vede numai o mîndrie pentru sine, dar' și o întărire a simpatiei ce mai mult și mult leagă pe cele două țeri surori Italia și România.

D-legațiunile se vor întruni în Viena la 5 Iunie.

Bánffy-Rezey. Luînd notiță de interviul lui Bánffy și despre ce acesta a vorbit de ocuparea scaunului din Lugo, „Vaterland“ scrie că Roma observase cea mai mare discrețiune; Bánffy a comis o lipsă de tact pentru a face presiune asupra Curiei; dar' el nu ar fi trebuit să se ascundă după dreptul de numire al M. S-le, când guvernul însuși ar pute să le respecte mai mult...

„Allgemeine Zeitung“ despre situația în Ungaria. Marele ziar din München scrie un articol, din care extragem următoarele: „Același este cazul și relativ la naționalități, despre care ministrul-president asemenea s'a pronunțat foarte neîngrijit și sigur. Tendința de a nu trata aceste neamuri ca corporațiuni, este și neîndreptătită și greșită. Simplimentul comun și conștiința de neam nu poate fi asuprită ori înlăturată și fiecare încercare de acest scop a dat greș și-i ușor de înțeles, pentru-că ori-ce astfel de tendință este contra naturii. Nemaghiarii sînt conștii de pericolul amenințator și se unesc tot mai

mult. Și nu-i de lipsă de o specială atențiune, că lupe aceasta de apărare a rasei nu poate să însemne o consolidare internă, o întărire. Cum se fie tare un stat, când majoritatea cetățenilor lui sînt plini de neîncredere față de politica domnitoare și de minoritatea conducătoare?“

Armata și Hentzi. Ziarul „Armeeblatt“, care se inspiră de cercuri înalte militare, și era protegiată de Albrecht, scrie în numărul seu de Mercuri, 17 Aprilie, după-ce face ironie despretuitoare asupra poliției budapestane:

„Da — dacă ar fi vorba de un Român ori Slovac, care a comis imprudența să se plîngă de siluirea nației sale ori chiar să se opună terorismului maghiarării fanatice: asta ar fi fost altceva, de mult acel om ar fi simțit binecuvîntările libertăților confesionale“.

Așa scrie un organ al armatei, al cărui glas va fi de sigur cu simpatie auzit de Români.

Osarie și statue.

(Incidentul Hentzi în Buda.)

Bătălia a trecut. Pe cîmp oase frînte rămăseră împrăștiate. În vederea acestora ne cuprinde o durere, și revine în om simțul umanității.

Simțul de umanitatea nu face la morți deosebire între amici și inimi, deoare-ce toți numai datorința și-au împlinit, și acum au pace.

Adunăm oase la oase. Sînt prea multe pentru un mormînt. Caută să facem mormînt extraordinar de mare. Asemenea mormînt mari se numesc „osarie“ (Ossarium, Beinhäuser).

Italia-de-Nord e plină de osarie din luptele dela Magenta, Solferino, Custozza șcl. Austriaci, Francezi, Italiani, dorm împreună în osarie.

D n când în când li-se face câte o viziță, împreună fac Germanii și Francezii și Italianii câte un parastas: se înfrățesc popoarele. Fiecare națiune se roagă pentru toți cei din osar, căci toți — numai datorința și-au împlinit.

Cu greu putem distinge binele de rîu, dar' asupra unui principiu a fost lumea pururea de acord, e principiul să onorăm pe cei-ce și-au împlinit datorința.

Osarie, mausolee și statue se înalță în onoarea morților, și le stimează, de-alungul secolelor, generațiunile și popoarele ce se perondează, cultivînd un simț de datorință.

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Secretul ei

Novelă.

De

Georg Hartwig.

(Urmare.)

„Eu să fiu în rătăcire?“ Făcu un semn de compătimire. „Frumoasă Erica, chipul d-tale s'a imprimat prea adînc în sufletul meu, decît să-l pot uita vre-odată. Și apoi o voce internă îmi spune, că dl de Wartenberg nu e bărbatul, pe care l'ai pute căștiga cu basme mișcătoare despre o nevinovăție ofensată. Aici ar trebui altceva, cum se zic, transformări, prescrieri, pe cari mi-ar fi ușor să le motivez“.

„Și dacă îți spun“, îl întrerupe Erica, cu demnitatea recăstigată, deși cu voce tremurătoare, „dacă îți spun, că în acest moment țeși o răsunare jonică, dinaintea căreia încă atunci ar fi trebuit să se dea în lături cu spaimă bunul d-tale simț, o răsunare, care te face să uiți datoria de oaspe și faci să roșească de rușine o femeie nevinovată, dacă îți spun, că între acea putere brutală și cîsial de acum, am avut o viață bogată în plăceri, care m'a făcut să uit toate suferințele îndurate și pentru a mi-o păstra și mai departe, eu singură voi purta de grije, tot vei mai îndrăzni, să te apropii de mine, cu aceste amintiri?“

În indignarea ei morală era fascinatoare de frumoasă. Ochii ei albaștri fulgerau și buzele îi tremurau ușor.

Privirile lui Westarp erau din ce în ce mai schinteietoare. „De ce mi-ai fugit atunci din cale, ca dinaintea unui criminal?“ șopti el încet de tot, vrînd să prindă mîna Erichei. „De ce nu mi-ai dat și mie, ce i-ai dat baronului cu atîta prisos? Nu crezi, că le-aș fi știut aprecia și eu? Încă mai bine, te asigur!“

„Nici o vorbă mai mult“, strigă Erica cuprînsă de frică și disgust. „Nu vreau să aud nimic. Părăsește-mă!“

„Mai bine, te asigur!“ repetă Westarp cu insistență, fără se bage în seamă strigătul ei înăbușit. „Ce ți-a dat acest bărbat, ce nu ți-ași fi putut da și eu! De ce ai dispărut dinaintea mea ca o sîlbatecă fecioară? Toate ar fi fost altcum!“

„Mă ții de vinovată?“ erupse Erica cu o furie pătimăge. „Nemernicule, cutezi să mă acuzi?“

Ce va să zică vinovată! zise el mișcînd din umeri.

„Destul!“ strigă Erica, acoperindu-și fața cu mîinile și isbucnind în lacrimi. „Simțiam demult că fericirea mea era o amăgire, era numai împrumutată“.

„Păstrează-o“, șopti Westarp cu voce înăbușită, „păstrează-o“, nu vreau să ți-o răpesc. Dar' dăruiește-mi și mie din această fericire numai o părțică mică de tot. Lasă secretul să rămână secret, nu vreau să-l descopăr. Dacă va ajunge lucrul până acolo, voi jura strîmb pentru d-ta. Ca dovadă că te încrezi în mine, întinde-mi mîna, o singură sărutare, Erica, dulcea, în veci iubită mea!“

Ea rămase ca împetrită. Nu, la așa ceva nu s'a gândit nici-odată. Dacă acum numai i-ar atinge degetele, nu și-ar păta într'adevăr onoare? Se gîndi la surisul gingaș al lui Egon. la iubirea lui credincioasă, statornică, și o durere nespusă îi cuprinsese inima. Se gîndea însă și la onoarea ei atacată, și fiori reci îi trecură prin tot corpul. Acum să meargă înaintea lui și i-se arunce la picioare și să-i mărturisască un păcat de conștiință — și apoi să fie desprețuită; nu putea judeca mai departe. Nu se simția în stare, să poată suporta o privire de surprindere amară, de o înmărmurire plină de disgust.

Țipă tare de groază și o luă la fugă prin tușul des.

Westarp aruncă în urma ei o privire sinistă. Fața lui de altcum mai mult frumoasă, lua câte-odată o expresie urîtă înțepătoare. Murmură printre buze ceva neînțeles, apoi rise cu hohot, își aprinsă o țigară și se plimbă încet în sus și în jos pe lângă tîrmul lacului.

„El? Charmant!“ se auzi vocea subțire a lui Mr. Elton, de după chiosc. „Aici visează în natură și prinde greuși romantici. Să dispari așa dintre noi!“

Linile feței lui Westarp luară deodată expresia unei rezerve cumpătate. Întinse mîna lui Egon, care se apropia cu ceilalți domni.

„Am avut privilegiul, a însoți pe doamna baronesă în preumblarea de seară“. Se oprî și apoi continuă zîmbind: „În călătoriile mele pribege de ani de zile, adese ori am întîlnit asemănări înșelătoare, și cum sînt neajutorat nu arare-ori m'au adus în rătăcire. Astăzi

mă găsesc într'un asemenea cas“. Mergea înainte convînsînd intim cu Wartenberg. „Exteriorul conversei d-tale soții tmi-amintește o fată tină, pe care am cunoscut-o bine acum zece ani; Erica Heffter“.

Baronul sorise. „Erica — se potrivește. Nume e de familie însă nu“.

Westarp își mușcă buzele. „Cu toate acestea credeam“, zise el glumind, „că m'am înșelat din nou! Doamna baronesă poate nu se folosește de pronume vechi“.

„Nu este așa“, răspunse Egon serios. „Soția mea nu e de origine nobilă și poartă numele destul de comun Meyer — Erica Meyer“.

„Acum tot trebuie să rid“, îl întrerupse Westarp. „Și o Erica Meyer am cunoscut odată. Atunci trăia în Marienwerder“.

„Pe soția mea am adus-o dintr'un orașel mic Wahn, din domeniile Arenberg. Tatăl ei își sfîrșise zilele bătrîneții nu departe de aici în Wepen“.

„Le-a sfîrșit? Tatăl soției d-tale?“ întrebă Westarp cu surprindere și ascunsă. „Întîrziată-mă, pare că auzisem pe baronesă zicînd, că ar fi rămas orfană de timpuriu“.

„Și-a găsit mîngăiere în tatăl ei adoptiv, archivarul de tribunal Meyer. De altcum e adevărat, odată s'a numit Heffter. Acest nume ne e la toți așa de puțin neobișnuit, încât mai înainte într'adevăr, mă zăpăcise!“

„Dați-mi voe să-mi exprim feliicitările mele intime pentru această alegere!“ zise Westarp cu o căldură așa de convingătoare, încât baronul îi strînsese mîna cu prietenie.

„Am cunoscut pe soția d-tale, la o anumită doamnă Beinlich, văduva unui consilier de comerț, o damă charmingă, numai ceva prea cu grije pentru tot, ce era al ei“.

„Beinlich?“ întrebă Egon gîndindu-se. „Trebuie că am uitat. „Beinlich? Se înțelege, cine poate fi-se în minte toate numele. Cu timpul așa ni-se umple capul cu ele“.

„Aveți complet dreptate, domnule baron. Memoria mea în această privință e ca o sită. Ce întră astăzi, mîne ese! Familia Beinlich tmi era bine cunoscută, altcum mi-s'ar fi șters ori-ce urmă din memorie, prin soarele nordic și cel tropical. Așa însă mi-a rămas în amintire, că soția d-tale, ca damă de companie a doamnei de casă, era purtată pe brațe. Cum și era posibil să fie altcum!“

Wartenberg privia, perdut pe gînduri, în depărtarea luminată de razele lunii. Îl îndispunea faptul, că acest bărbat știa mai mult din trecutul soției sale, ca însuși el. De ce n'a amintit Erica nici-odată de această perioadă a vieții ei? După-cum se pare, o perioadă, după împregiurări strălucite, a tinereții ei sîracă în bucurii. Dacă Westarp era un vechiu cunoscut al ei, de ce n'a amintit nimic când l'a revăzut?

„Soția mea, după-cum observ, n'are memorie așa de bună pentru fisiozii, ca d-ta“, zise el liniștit.

„M'a recunoscut la tot cazul numai, după-ce m'am legitimat destul prin cunoștințele trecutului. Durere, n'am pretențiunea, să fi fost vre-odată demn de interesul doamnei baronesă“.

„Ați cunoscut și pe archivarul de tribunal, Meyer?“

Arveresi hirdetés.

A topánfalvai kir. járásbírósa mint teleknyvi hatóság által közzé teszi, hogy az offenkányai Munteana hitelintézet takarékpénztárszövetkezetének végrehajtásának offenkányai Ruzs György közjegyző és Székely Krisztina szül. Mahr végrehajtást szenvedők ellen 700 frt. tőke, ennek 1893 március 22-től számított 8% kamatai és 37 frt. 36 kr. költség felhajtása végett a topánfalvi kir. bíróság kerületében tartozó offenkányai 75 sz. tjkvben A. + 1. 2 sz. a. ingatlanokon Székely Krisztina szül. Mahr és ténhszonélvezet és felülépitményeknek egyharmadrészből jutalékára és az 1881 évi 60 t. cz. 156 §-a értelmében Fuchs Jánosné szül. Mahr Johanna és Székely Krisztina férj. Ruzs György és ténhszonélvezet és felülépitménybeli jutalékára is, továbbá az offenkányai 105 sz. tjkvben A. + 1 sz. a. ingatlanon Ruzs Györgyöt illető ténhszonélvezet és épület tulajdonára az offenkányai 166 sz. tjkvben A. + 1—20 sz. a. ingatlanokból Ruzs Györgyöt illető egyenlő rész jutalékára, az offenkányai 451 sz. tjkvben A. + 1 sz. a. ingatlanokból Székely Krisztina szül. Mahr és ténhszonélvezet jutalékára, és az idézett t. cz. értelmében Fuchs Jánosné szül. Mahr Johanna és Székely Krisztina férjhezett Ruzs György jutalékára és végre az offenkányai 479 tjkvben A. + 1—11 sz. a. ingatlanokból Ruzs Györgyöt illető négyhatodjuttalékára a Todor Alexe és neje Cziren Mária javára bekebelezett életjárdéki összeg fenntartásával az árverés elrendeltetik.

Kiküldési ár az egyes ingatlanoknak a következő:

rendszám	hatszám ingatlan	frt.
1	206	413.—
2	207	184.—
	210	
	211	

rendszám	hatszám ingatlan	frt.
1	319	6.—
	320	
	321	
	322	

rendszám	hatszám ingatlan	frt.
1	511	3.62
3	772	—90
	773	
	774	
	822	
4	826	3.62
	827	
5	838	—13
6	849	2.12
	850	
7	859	—38
8	890	1.13
9	950	—50
10	1043	1.40
11	1442	—50
12	1565	
	1566	
13	1567	5.86
14	1569	
15	1580	2.13
16	1693	2.13
17	1695	—25
18	1702	—
	1705	
	1706	
19	1707	3.86
	1708	
	2445	
20	2446	6.75
	2447	

rendszám	hatszám ingatlan	frt.
1	468	37.—

rendszám	hatszám ingatlan	frt.
1	1287	6.66
2	1290	
3	2755	4.66
4	2756	
5	2796	12.—
	2810	
	2940	72.—
	2941	

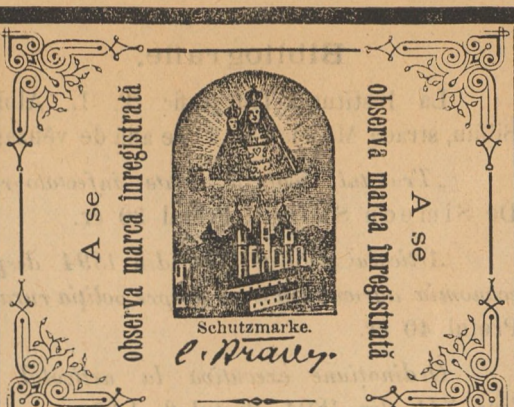
rendszám	hatszám ingatlan	frt.
6	3056	266.64
7	3057	
8	3058	
9	3781	5.28
10	3784	6.66
	3785	6.66
11	3787	10.—
	3789	

és tartozékai Offenkányai községében a község házánál megtartandó nyilvános bírói árverésen 1895 évi május hó 4-én d. e. 10 órakor a becsáron alól is a becsár 10%-ának a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vevő a vételárnak felét 30 nap alatt, más felét az árverés jogerőre emelkedésétől 60 nap alatt és ugyan azon naptól számított 6% kamatokkal együtt a tordai kir. adóhivatalnál 39425 sz. igazságügyminisiteri letéti szabályrendelet értelmében lefizetni.

E hirdetéssel kibocsátott árverési feltevések a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóság és Offenkányai községe előjárásának tekintetű meg.

Kir. járásbírósa:
Topánfalván, 1895 év Jan. hó 24-én.
Muntean,
kir. albiró.

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburile de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu, blesare, rigideală acută, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, galbăneală, greață și vomare, căderea de stomac, scaun tare și constipație.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici, morburile de ficat și hămorrhoidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite, picăturile de stomac Maria-Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady, Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauție la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garant veritabilitatea”.

Această fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [28/5] 18—28
Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia Pildner; Sibiu: farmacia F. Folbert, farmacia I. H. Weber; Mercurea: farmacia Alb. Zink; Călimănești: farm. erez. S. Nagelschmidt; Sebeșul-săseș: farm. I. C. Reinhardt.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini, Sibiu, strada Măcelarilor 21:

INDREPTAR PRACTIC
IN
ECONOMIA RURALĂ
compus de
cei 12 preoți intermitenți în Cluj.
Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE
de
Elia Dopp.
Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la librăria Institutului Tipografic în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
și
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
IN
UNGARIA
DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.
cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Hârtie de scrisori
cu inscripția

„Totul pentru Națiune!”

lozinca sublimă a Fetei Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic” în orice mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

Oroloage, lanțuri de argint, etc.

Cel mai mare și mai frumos deposit

de tot felul de oroloage bine regulate. Numai oroloage veritabile elvețiene cu prețuri la fabrică numai pe lungă plătire în bani gata în

atelierul de orologerie

a lui

IULIU ERŐS,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 41.

Oroloage remontoar de argint pentru bărbați și femei cu și fără capac dublu 7, 8, 9—10 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elvețiene 3 fl. 50 cr., foarte fine, cu marca Urania 5—6 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elvețiene cu capac dublu 5 fl., foarte fine marca Urania fl. 5.50.

Oroloage rusești de argint veritabile de tula 9 fl., cu capac dublu și încrustate cu aur, anker 15—16 rubine 12—20 fl.

Oroloage remontoar de aur pentru dame cu sticlă de cristal 15 fl., cu capac dublu (masiv) împreună cu cutia 20 fl.

Oroloage remontoar anker de argint pentru domni cu capac dublu foarte masiv, toate 3 capacele de argint 10—16 fl.

Oroloage remontoar anker de aur pentru domni cu sticlă de cristal cu capac dublu 22—30 m. împreună cu cutia dela 30—37—50 fl.

Oroloage bune de părete, închise, cu mecanism de bătut mergând 36 oare, cu gravură frumoasă, veritabile de Schwarzwald 3—4 fl.

Deșteptător veritabil american în căsușie de nikel cu și fără dată, deasemenea foarte bune 2—3 fl.

Orologiu cu pendul veritabil vienez, tras odată merge 8 zile, cu și fără mecanism de bătut 10—13 fl.

Lanțuri de argint și brățare pentru doamne dela 1 fl. 50 cr. până la 4 fl., inele de argint și double 30—80 cr.

Cercei de aur cu brillant simlii frumos împreună cu cutia 4 fl. 50 cr., cu diamant veritabil 22—36 fl.

Lanțuri de argint bărbătești pentru civili și militari dela 2 fl. până la 4—5 fl., medalion de argint dela 30 cr. în sus.

Inele de aur bărbătești și femeiești dela 5—10 fl., lanțuri de aur femeiești 11—24 fl., bărbătești dela 25—50 fl.

Afară de cele sus amintite am tot felul de articli de acest soi precum și

mărfuri optice

Ochelari numai cu sticlă fină de cristal dela 40 cr. până la 14 fl., de oțel, nikel, double și aur.

Comandele din afară, indicând numărul sau trimițând sticla cea veche se execută bine și repede în mod specialist.

Lorgnete, ochianuri de câmp 4 fl. 50 cr. — 13 fl., foarte fine achromatice.

Reparaturi de oroloage și obiecte optice se execută în modul cel mai conștient, bine și ieftin.

Mărfuri neconvenabile se schimbă în decurs de opt zile sau la cerere se înapoiază banii. Împachetarea se compute în prețul speșelor proprii, la comanda de oroloage cu pendul rugăm a se alătura 5 fl.

Oroloage de buzunar dela 2 fl. 50 cr., până la specialitatea cea mai excelentă am de tot soiul în deposit, de aur, de argint, nikel, albe și de goldin. (Un orologiu goldin cu capac dublu, cu căsușie foarte frumos gravată 6 fl.)

Rugându-mă pentru comanda cât de multe, semnez cu toată stima

IULIU ERŐS,

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 41

[3] 8—52

Pentru oroloage nouă și reparaturi garanție cinstită de 2 ani!

Numai fabricatele cele mai fine, serviciul cel mai solid și conștient!!!

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperaș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Floarea nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tanăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Graului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spioș de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Rogeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pécourarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 h.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.